

Uchwała
Komisji Habilitacyjnej
z dnia 23 września 2013 r.
w sprawie nadania dr. Piotrowi Wiatrowskiemu
przez Radę Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego
stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych

Komisja Habilitacyjna działając na podstawie:

- art. 16 ust. 1 i ust. 2, art. 18a ust. 8, art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz. 595 ze zm.),
- § 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. Nr 196 poz. 1165),
- oraz na podstawie uchwały Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 9 kwietnia 2013 r., powołującej Komisję Habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Piotra Wiatrowskiego:

Po zapoznaniu się z autoreferatem Habilitanta oraz trzema recenzjami i po przedyskutowaniu ich treści Komisja **podjęła jednogłośnie uchwałę zawierającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr. Piotrowi Wiatrowskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych w dyscyplinie prawo.**

Uzasadnienie

Recenzje wszystkich trzech recenzentów są niezwykle pochlebne dla Habilitanta (a recenzja prof. M. Filara wręcz entuzjastyczna) i kończą się zdecydowanie pozytywnymi konkluzjami, zarówno co się tyczy książki habilitacyjnej jak i pozostałego dorobku naukowego dr. P. Wiatrowskiego.

1. Książka habilitacyjna została oceniona bardzo wysoko zarówno pod względem metodologicznym jak i merytorycznym.

Habilitant przyjął spójną siatkę pojęciową nawiązującą (z pewnym wzbogaceniem) do siatki pojęciowej derywacyjnej koncepcji wykładni. Przy pomocy tej siatki pojęciowej przeanalizował i szczegółowo opisał 178 uchwał i orzeczeń Izby Karnej SN, z uwzględnieniem również stosownych glos i komentarzy. Dokonał tego w sposób sumienny, precyzyjny i obiektywny, m.in. przez to, że w każdym przypadku, gdy przywoływał orzeczenia wskazujące na jakieś ukierunkowanie

rozwiązań (np. podejście holistyczne) z równą pieczołowitością wskazywał istniejące orzeczenia dotyczące rozwiązań przeciwnych (np. nieholistycznych). Dzięki temu uzyskał niezwykle wartościowe rezultaty, bowiem z przeprowadzonej analizy wynika, że od dłuższego czasu kształtuje się wyraźna tendencja rozumienia prymatu wykładni językowej w kwestii chronologii stosowania dyrektyw a nie wyboru znaczenia językowego. Sąd Najwyższy w coraz większym stopniu (dostrzeżono już 62 judykaty) dokonuje interpretacji także za pomocą dyrektyw pozajęzykowych również w sytuacji jednoznaczności językowej i odrzuca zasadę *clara non sunt interpretanda*. Podobnie daje się zauważyć kształtowanie się tendencji do przeprowadzania procesu wykładni przez wszystkie rodzaje dyrektyw interpretacyjnych. Ponadto Sąd Najwyższy dokonując wykładni językowej przyjmuje prymat znaczenia prawnego i prawniczego nad znaczeniem powszechnym. Poza tym, przy okazji analiz, Habilitant dokonał szeregu istotnych ustaleń dotyczących szczegółowych problemów wykładniczych.

2. Z wysoką oceną merytoryczną spotkał się również pozostały dorobek naukowy Habilitanta, zawarty w 36 obszernych publikacjach artykułowych i studyjnych, głównie poświęconych teoretycznym aspektom interpretacji prawa karnego, przestępstwom rozbójniczym, przestępstwom korupcyjnym i przestępstwom gospodarczym. Również i te dokonania Habilitanta w istotny sposób wpływają na rozwój prawoznawstwa.

3. Habilitant uczestniczył w kilkunastu konferencjach naukowych, w tym również w międzynarodowych, na których m.in. wygłosił kilka referatów. Był wykonawcą 3 grantów oraz cyklu wykładów na Uniwersytecie we Frankfurcie nad Menem.

4. Habilitant opublikował po doktoracie 6 wartościowych opracowań dydaktycznych. Ponadto prowadził zajęcia z podstaw prawa, prawa gospodarczego, prawa spółek handlowych, prawa pracy, prawa karnego skarbowego, prawa w turystyce i to zarówno na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych a także na studiach podyplomowych na Uniwersytecie Ekonomicznym.

Należy uznać, że szeroki zakres dydaktyki jest wymiernym czynnikiem samoświadomości zawodowej Habilitanta, umiejętności jasnego przekazywania poglądów naukowych i pełnego zrozumienia istotny prawa karnego i innych gałęzi prawa.

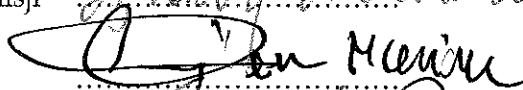
5. W 2002 r. otrzymał od Rektora UE w Krakowie zespołową nagrodę za osiągnięcia w dziedzinie naukowej, a w latach 2009 i 2010 - nagrody indywidualne za osiągnięcia w dziedzinie naukowej. W 2005 r. został odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi.

6. Wszystkie wyżej wskazane dokonania Habilitanta pozwoliły uznać Komisji w sposób niewątpliwy, że dr Piotr Wiatrowski spełnia w sposób wyraźny, a nawet z naddatkiem, wymagania stawiane przez stosowne przepisy ustawy i rozporządzenia.

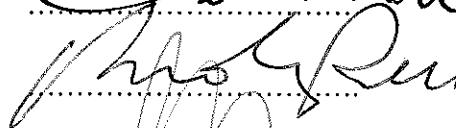
Prof. dr hab. Maciej Zieliński - Przewodniczący Komisji

Prof. dr hab. Marian Filar - Recenzent

Prof. dr hab. Andrzej Zoll - Recenzent

Prof. dr hab. Kazimierz Zgryzek - Członek Komisji

.....

dr hab. Włodzimierz Wróbel, prof. UJ - Członek Komisji

.....

dr hab. Janusz Raglewski - Sekretarz Komisji

.....

